

Za pár let u vlády Změna zradila sama sebe

Když jsem v roce 2014 kandidoval za Změnu pro Liberec, byl to zcela jiný subjekt, než jakým je dnes. Současná Změna, která podléhá výhradně osobním zájmům jediného muže, je totiž původnímu hnutí s ideály po lepším komunálním vládnutí na hony vzdálená. Ty dva subjekty už zkrátka kromě několika totožných tváří nemají společného vůbec nic. Protože Změna dávno zradila sama sebe.

Kdo by ještě před čtyřmi roky pomyslel, že se Změna za pár měsíců u moci svým jednáním promění ve spolek, který se otevře klientelistickému zadávání zakázek, bezskrupulóznímu porušování zákonů (vč. šokujícího veřejného sdělení svého lídra, že špatné zákony není třeba dodržovat; přičemž o tom, co je špatné, rozhoduje on sám), kšeftování s funkcemi i tématy, stejně jako nevybíravým praktikám málem hraničícím s vydíráním? Takovému počínání jsem nehodlal a ani nehodlám sekundovat. A nejsem zjevně sám.

Poprvé jsem se s lídrem Změny otevřeně střetl už v létě 2016, když mi suverénně oznámil, že odvoláme ředitelku jedné z velkých příspěvkových organizací pro údajnou šikanu (to slovo používá při mnoha příležitostech jako mantru). Nepovolil jsem, protože šlo z mého pohledu o nesmysl. A v následujícím několikaměsíčním prudkém sporu jsme oba prohlédli: já v tom, že on by rád rozhodoval o všem; on zase, že si minimálně ve svěřeném rezortu od něj rozhodně nedám diktovat. Následoval pokyn, abych v rámci problematiky GDPR zadal malou zakázku do 150 tisíc jeho známému (z mého pohledu jde spíš o bílého koně). Opět jsem nevyhověl. A pak už to šlo ráz na ráz: ideový střet u hazardu, kde jsem se zbytkem klubu hájil nulovou tolerancí, zatímco on jediný - kdovíproč - daleko benevolentnější přístup, kšeftování s funkcemi v Komunitních pracích i Technických službách, které mělo patrně zajistit podporu jeho osobním politickým zájmům, naprosté otevření se klientelismu při zadávání některých veřejných zakázek, které gradovalo zadáním zakázky jeho vlastnímu spolku Čmelák. Což všechno není nic jiného než politická korupce.

Se zvláštní nelibostí pak nesu především jeho způsob jednání s těmi, kteří mu nešli/ nejdou na ruku, nebo se dokonce vzepřeli jeho vidění světa. Nejde mi teď o politické rivaly, ale o úředníky magistrátu, zástupce příspěvkových organizací i mnohé další. Řada z nich už od

něj ostatně slyšela, že až bude opět primátorem, vyhodí je; jiní možná ještě dostanou poslední šanci přidat se na tu "správnou" stranu - tajemník MML, někteří vedoucí úředníci, ředitelé některých příspěvkových organizací a možná i další. O těch, kteří raději již odešli, ani nemluví.

Nejvíc ze všeho mě ale děsí, s jakou lehkostí to všechno dělá. S jakou absolutní absencí i té minimální sebereflexe on i další lídři Změny předstupují před veřejnost. Je jasné, že problémem Změny není Langr, ale sama Změna. A samozřejmě její lídr. Ukazují to ostatně i další odchody známých tváří - Baxa, Kocumová, Felgr, Červa a další. Změna neustále trpí hned několika prostupujícími se komplexy - z minulosti; z údajného mesiášského poslání napravovat všechno a všechny; z úspěchu lidí jinak politicky orientovaných, ba i movitějších; z neschopnosti kvalitně vládnout. Úspěšný opozičně-aktivistický subjekt, jímž Změna nepochybně byla, nikdy nemůže být dobrým aktérem vládnutí. Protože má ve svých kořenech a v hlavách svých lidí natrvalo zabudován prvek bořit, který je jejím hnacím motorem.

13/6/2018